

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey และเพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ประกอบด้วยส่วนที่เป็นคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถามและแบบประเมินตนเองตามหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงของ Covey ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการศึกษา

จากแบบสอบถามจำนวน 206 ชุด จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 4 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไป

เพศ

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 206 คน เป็นเพศชายจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 และเป็นเพศหญิงจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8

อายุ

กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 20 ปี มากที่สุด โดยมีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาคือ อายุ 22 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ลำดับถัดมาคือ อายุ 19 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4

ชั้นปีที่กำลังศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มากที่สุด โดยมีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 29.1 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ลำดับถัดมาคือ นักศึกษา

ชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และชั้นปีที่ 4 น้อยที่สุด โดยมีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6

สาขาวิชา

กลุ่มตัวอย่างศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยมีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาคือ สาขาวิชานิติศาสตร์บูรณาการจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

กลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดอยู่ในช่วง 3.00–3.49 มากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาคือ ช่วง 2.50–2.99 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ลำดับถัดมาคือ ช่วง 3.50 ขึ้นไป จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 2.96

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

กลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.00–3.49 มากที่สุด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาคือ ช่วง 2.50–2.99 จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 ลำดับถัดมาคือ ช่วง 3.50 ขึ้นไป จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 2.94

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างเป็นลูกคนเล็กมากที่สุด โดยมีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาเป็นลูกคนโตซึ่งมีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 ลำดับถัดมาเป็นลูกคนเดียวจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และลูกคนกลางจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ตามลำดับ

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด โดยมีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาอาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 ลำดับถัดมาอาศัยอยู่คนเดียวจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1

สถานภาพของบิดา/มารดา

สถานภาพของบิดา/มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 รองลงมาคือ บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 และแยกกันอยู่จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

อาชีพของบิดา

กลุ่มตัวอย่างมีบิดาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพรับจ้างมากที่สุด โดยมีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมาคือ อาชีพข้าราชการมีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ลำดับถัดมาคือ อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4

อาชีพของมารดา

กลุ่มตัวอย่างมีมารดาประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด โดยมีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 ลำดับถัดมาคือ อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5

จำนวนเพื่อนสนิท

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0–4 คน จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาคือ มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 10 คนขึ้นไป จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ลำดับถัดมาคือ มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5–9 คน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0

ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 77.7 และเคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 และไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

กลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2 และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8

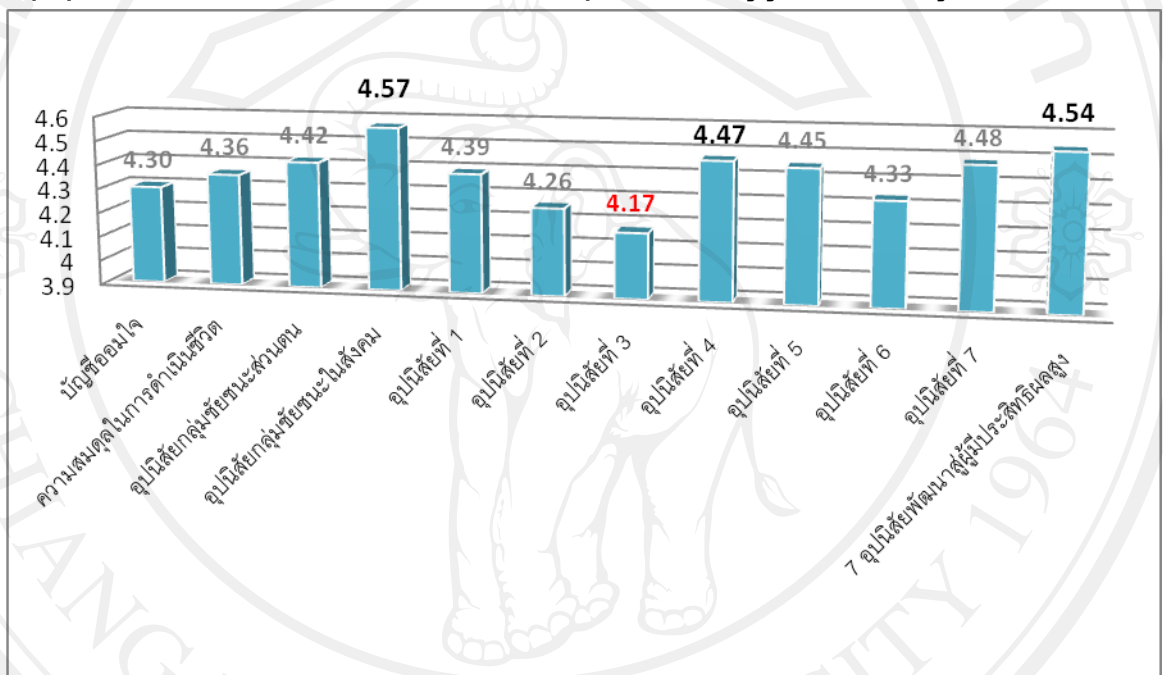
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมในระดับเต็มใจ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมาคือ ระดับเฉย ๆ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 ลำดับถัดมาคือ ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง โดยมีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0

ส่วนที่ 2 ค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

รูป 1 ค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง และอุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7

จากรูป 1 พบว่านักศึกษาศิลปศาสตรมหาวิทาลัยแม่โจ้ มีภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมสูงที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยที่ 7 ถัดมาให้คืออุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ และความสมดุลในการดำเนินชีวิต ตามลำดับ โดยทั้งหกอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยอื่นๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยเรียงลำดับดังนี้ อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง บัญชีขอมใจ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ และระดับอุปนิสัยที่นักศึกษามีต่ำที่สุด คือ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาลัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

อุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยพบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยบัญญัติซื่อมใจ อุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ในระดับสูง

ส่วนกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีความสัมพันธ์กับ อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวในระดับสูง

ส่วนภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมในระดับสูง

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะทั่วไปกับบัญญัติซื่อมใจ ความสามารถในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มเพื่อชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง

ตาราง 118 สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อายุ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
สาขาวิชา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง

ตาราง 118 (ต่อ)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่	-	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
สถานภาพของ บิดา/มารดา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่าง	-	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
จำนวนเพื่อนสนิท	-	-	-	-	ไม่แตกต่าง
ประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ประสบการณ์การเป็นผู้ ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วน ร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
ประสบการณ์ในการเข้า ร่วมกิจกรรมโดยสมัคร ใจ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ความเต็มใจเข้าร่วม กิจกรรมที่ทางสโมสร นักศึกษา คณะหรือ มหาวิทยาลัยจัดให้	แตกต่าง	-	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
ประสบการณ์ในการ เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ ประสิทธิผลสูง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

หมายเหตุ A คือ บัญชีออกใจ,

B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

เครื่องหมาย - คือ ความแปรปรวนของข้อมูลแตกต่างกัน

จากตาราง 118 พบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

นักศึกษาศิลปศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

นักศึกษาศิลปศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

นักศึกษาศิลปศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีขอมใจ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

นักศึกษาศิลปศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีบัญชีขอมใจ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ส่วนนักศึกษาศิลปศาสตร์ที่มีเพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สาขาวิชา สถานภาพของบิดา/มารดา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

ตาราง 119 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และผลการเรียนเฉลี่ย
 สะสมกับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มช่วย
 ชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มช่วยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

อุปนิสัย	ผลการเรียนเฉลี่ยภาค การศึกษาต่ำสุด	ผลการเรียนเฉลี่ย สะสม
บัญชีอ้อมใจ	+ / ต่ำ	+ / ต่ำ
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	+ / ต่ำ	+ / ต่ำ
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	+ / ต่ำ	+ / ต่ำ
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	+ / ต่ำ	+ / ต่ำ
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	+ / ต่ำ	+ / ต่ำ
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	+ / ต่ำ	+ / ต่ำ
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	+ / ต่ำ	+ / ต่ำ
อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง	+ / ต่ำ	+ / ต่ำ
อุปนิสัยที่ 7 กลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ	+ / ต่ำ	+ / ต่ำ
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตน	+ / ต่ำ	+ / ต่ำ
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม	+ / ต่ำ	+ / ต่ำ
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	+ / ต่ำ	+ / ต่ำ

*ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 (2-Tailed)

จากตารางพบว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการเรียนภาคการศึกษาต่ำสุด และผลการ
 เรียนสะสม มีความสัมพันธ์กับทุกอุปนิสัยในระดับต่ำ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูง ที่มีต่อบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7
อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

พบว่านักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้
เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันมีผลการทดสอบความแปรปรวนโดย
Levene's Test for Equality of Variances ทุกการทดสอบมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่าค่าระดับ
นัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันในทุก
การทดสอบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7
อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับมากกว่าผู้ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ
7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงในทุกระดับอุปนิสัย

อภิปรายผล

จากสรุปผลการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สามารถอภิปรายผล
การศึกษาได้ดังนี้

บัญชีขอมใจ

พบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยบัญชีขอมใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดย
ณภัทร บุญเฉลียว (2554) พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มี
ภาพรวมบัญชีขอมใจในระดับมาก ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อย การศึกษานี้พบว่ามีระดับ
อุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันเป็นคนรักงาสัญลักษณ์และให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน” สูงที่สุด ซึ่ง
สอดคล้องกับการศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว (2554) ที่ได้อ้างอิงแล้ว แต่ไม่สอดคล้องกับ
การศึกษาของ วริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษา คณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันแสดงความ
เมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น” สูงที่สุด

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อบัญชีขอมใจของนักศึกษาศิลปศาสตร์
พบว่า นักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสร
นักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีบัญชีขอมใจแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ
การศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ที่พบว่านักศึกษาคณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ที่มี ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมี

ระดับบัญชีพื้นฐานทางอารมณ์ ซึ่งในการศึกษารุ่นนี้หมายถึงบัญชีอารมณ์แตกต่างกัน ส่วนประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่ต่างกัน พบว่ามีบัญชีอารมณ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วริษฐา คำเดชศักดิ์อีกเช่นกัน

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

จากการวัดความสมดุลในการดำเนินชีวิต พบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฌภัทร บุญเฉลียว (2554) พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีภาพรวมระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตในระดับมาก โดยมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ” สูงที่สุด สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสอดคล้องกับการศึกษาของ วริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เช่นกัน เมื่อพิจารณาคุณลักษณะทั่วไปพบว่า นักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม สถานภาพของบิดา/มารดา และประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ฌภัทร บุญเฉลียว (2554) ที่พบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม สถานภาพของบิดา/มารดา และประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตซึ่งในที่นี้หมายถึงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน และนักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเพศ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ

พบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยนี้เป็นลำดับที่ 4 ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ฌภัทร บุญเฉลียว (2554) ซึ่งได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง พบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนซึ่งในการศึกษารุ่นนี้หมายถึง อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

และการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งได้การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
พบว่าระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนมีระดับอุปนิสัยอยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง
7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัย
ย่อยในข้อ “ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว
(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ
สอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เช่นกัน

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ พบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยเริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่ง
สอดคล้องกับการศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554)
ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันรู้ว่า
ฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว
(2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ
การศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จ
อะไรในชีวิต” สูงที่สุดเช่นเดียวกัน

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

พบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน
อยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว (2554) ที่พบว่านักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยที่ 3 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และ
สอดคล้องกับการศึกษาของ วริษฐา คำเดชศักดิ์ ที่พบว่านักศึกษาคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยที่ 3 อยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นกัน โดยอุปนิสัยที่ 3 เป็น
อุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ให้คะแนนสูงเป็นลำดับที่

5 จากอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฦภัทร บุญเฉลียว (2554) ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนอยู่ในลำดับสุดท้ายของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนอยู่ในลำดับสุดท้ายของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของฦภัทร บุญเฉลียว (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต” สูงที่สุดเช่นกัน

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

พบว่านักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก และเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ 1 จากอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในลำดับที่ 1 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฦภัทร บุญเฉลียว (2554) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของฦภัทร บุญเฉลียว (2554) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่ามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น” สูงที่สุดเช่นเดียวกัน

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

พบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ที่พบว่านักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

โดยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างจากคณะศิลป
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ให้คะแนนในลำดับที่ 6 จากอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้อง
กับการศึกษาของฦภัทร บุญเฉลียว (2554) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในลำดับที่
3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัย
ย่อยในข้อ “ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา
ของฦภัทร บุญเฉลียว (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันพยายามทำความเข้าใจถึง
มุมมองของผู้อื่น” สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง

พบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสาน
ความต่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ที่พบว่า
นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดย
ในการศึกษานี้มีระดับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7
ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฦภัทร บุญเฉลียว (2554) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของ
นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554)
ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่ามีระดับ
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการตามลำดับ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัย
ย่อยในข้อ “ฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น” สูงที่สุด สอดคล้องกับ
การศึกษาของฦภัทร บุญเฉลียว (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่ง
ที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น” สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 7 ปล่อยให้ผมอยู่เสมอ

พบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 7 ปล่อยให้ผมอยู่
เสมออยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของฦภัทร บุญเฉลียว (2554) ที่พบว่านักศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับมาก โดยในการศึกษารั้งนี้

พบว่าอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ เป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ 3 ใกล้เคียงกับการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าระดับอุปนิสัยนี้กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันทใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของณภัทร บุญเฉลียว (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของวริษฐา คำเดชศักดิ์ (2554) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันทใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต” สูงที่สุดเช่นกัน

ข้อค้นพบจากการศึกษา

ข้อค้นพบจากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีข้อค้นพบดังนี้

นักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ สูงที่สุด และมีระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนต่ำที่สุด

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีระดับอุปนิสัยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายในทุกกลุ่มอุปนิสัยอันประกอบด้วย บัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย

กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีอุปนิสัยคล้ายกัน โดยมีบัญชีขอมใจ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหลักสูตรที่ศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในสาขานิเทศศาสตร์บูรณาการ มีระดับอุปนิสัยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มอุปนิสัยอันประกอบด้วย บัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีระดับกลุ่มอุปนิสัยทุกกลุ่มต่ำที่สุด อันประกอบด้วย บัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 มีระดับกลุ่มอุปนิสัยทุกกลุ่มต่ำที่สุด อันประกอบด้วยบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโตมีบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด โดยลูกคนกลางมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลสูงที่สุด แต่มีบัญชีออมใจ และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด ส่วนลูกคนเล็กมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด ในขณะที่ลูกคนเดียวมีความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ มีความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียวเป็นส่วนใหญ่ มีระดับบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่มีบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนบุคคล อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะเพื่อสังคมต่ำที่สุด

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพของบิดา/มารดา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต มีระดับอุปนิสัยสูงที่สุดในทุกกลุ่มอุปนิสัยอันประกอบด้วย บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอาชีพของมารดา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพราชการมีความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษมีบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษ

กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้นำ ผู้ริเริ่มหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทศึกษามีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้นำ ผู้ริเริ่มหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

กลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่งและระดับเต็มใจ มีบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจระดับไม่เต็ม มีระดับทุกกลุ่มอุปนิสัยอันประกอบด้วยบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าว

บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงของกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสมที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ ทำให้ทราบระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ทำให้ทราบความแตกต่างของระดับอุปนิสัย และความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาศิลปศาสตร์ ซึ่งทำให้นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการอันนำไปสู่การเป็นผู้มีประสิทธิผลสูงได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษา

1. นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ควรนำหลักการ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงมาประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอทุกระยะ โดยการวิเคราะห์พัฒนาการในระดับอุปนิสัยของตนเอง พร้อมทั้งหาแนวทางในการพัฒนาตนเองในอุปนิสัยที่ไม่พัฒนา พัฒนาในอัตราที่ช้า หรือยังมีระดับคะแนนในระดับที่ต่ำอยู่ โดยพิจารณาแยกตามรายอุปนิสัยย่อย ซึ่งจากการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงในภาพรวมนั้น พบว่าค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยในแต่ละอุปนิสัยของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการนั้นอยู่ในระดับค่อนข้างมากจนถึงระดับมาก โดยที่ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงของนักศึกษาศิลปศาสตร์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาก้าวไปสู่การเป็นผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่อไป นักศึกษาควรรักษาระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการให้มีระดับอยู่ในระดับมากอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งให้นักศึกษาก้าวไปสู่ความสำเร็จและความสุขในชีวิตทั้งด้านการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิต โดยรักษาอุปนิสัยที่อยู่ในระดับสูงไว้ให้คงอยู่ต่อไป

2. อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน เป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างมีอยู่ในระดับต่ำที่สุดในภาพรวม ซึ่งเมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อยลงไปอีกจะพบว่านักศึกษามีอุปนิสัยย่อยจันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) อยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้นนักศึกษาคควรให้ความสำคัญในการพัฒนาอุปนิสัยย่อยดังกล่าวนี้ให้สูงขึ้นในระดับที่สำคัญที่สุด โดยฝึกฝนตนเองด้วยการวางแผนการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเป็นระบบ ตามความสำคัญของงานอยู่เสมอ โดยไม่รอให้ถึงเวลากำหนดส่งงาน เพราะจะทำให้เกิดความเร่งรีบและอาจเกิดความผิดพลาดขึ้นได้สูง นักศึกษาอาจเริ่มต้นด้วยการพิจารณาว่ากิจกรรมที่ไม่สำคัญไม่เร่งรีบ, สำคัญไม่เร่งรีบ, ไม่สำคัญเร่งรีบ และทั้งสำคัญและเร่งรีบ เพื่อให้การวางแผนการทำกิจกรรมต่างๆ สามารถทำได้ง่ายขึ้น ใช้เวลาที่มีอยู่ได้คุ้มค่า และเกิดประสิทธิผลมากขึ้น โดยควรพิจารณาวางแผนอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีกิจกรรมใหม่ๆ เพิ่มเข้ามา ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติในการพัฒนาตนเองให้มีระดับอุปนิสัยที่ดีในระดับที่สูงขึ้น จนนำไปสู่ความสุขและความสำเร็จในที่สุด

3. จากการศึกษาพบว่าระดับของทุกกลุ่มอุปนิสัย ของกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่สูงขึ้นตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนสะสมที่สูงขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาระดับอุปนิสัยของตนเองให้มีระดับที่สูงขึ้น นักศึกษาอาจจะพูดคุยหรือแบ่งปันประสบการณ์กับเพื่อนนักศึกษา หรือรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในการเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติในการพัฒนาตนเองให้มีระดับอุปนิสัยที่สูงขึ้นและผลการเรียนเฉลี่ยที่สูงขึ้นต่อไป

4. จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษ เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา และเคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงสูงกว่ากลุ่ม ตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าว ดังนั้นนักศึกษาควรจะแสวงหาโอกาสให้ตนเองมี ประสบการณ์ดังที่กล่าวมา และมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น หรือการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง โดยการอ่านหนังสือหรือเข้าร่วมอบรมสัมมนาเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง เพื่อจะได้มีความเข้าใจ รับรู้ และสามารถกำหนดแนวทางการ พัฒนาระดับอุปนิสัยของตนเองให้มีระดับที่สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

5. จากการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีส่วนร่วมหรือเข้าร่วมในการทำกิจกรรมของคณะฯ หรือมหาวิทยาลัย ด้วยความเต็มใจมีอุปนิสัยที่ดีหลายประการสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม หรือ เข้าร่วมด้วยความไม่เต็มใจ ดังนั้นนักศึกษาจึงควรเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเหมาะสม เช่น หาก เป็นนักศึกษารุ่นปี 1 ที่ยังไม่สามารถปรับตัวเข้ากับการใช้ชีวิตกับผู้อื่นได้ ควรเริ่มด้วยการเข้าร่วม กิจกรรมภายในคณะฯ หรือมหาวิทยาลัยก่อน อาทิ โครงการศิษย์เก่าสัมพันธ์ เพื่อเป็นการเรียนรู้ ทักษะการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยผ่านการฟังจากประสบการณ์ของรุ่นพี่ที่ก่อน เมื่อมีความมั่นใจ และ มีบัญชีชื่อในเบื้องต้นแล้วจึงเริ่มเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องการติดต่อกับบุคคลภายนอก กับชุมชน ต่างๆ เช่น กิจกรรมแลกเปลี่ยนทัศนะกับชาวบ้านในชุมชน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษามีความรู้สึก ที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม และทำให้มีความเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังเป็น แนวทางในการนำไปสู่การเป็นรุ่นพี่ที่สามารถให้ความรู้ แบ่งปันประสบการณ์ และให้คำแนะนำกับ รุ่นน้อง ได้เป็นอย่างดี ผ่านเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะศิลปศาสตร์

1. คณะศิลปศาสตร์ อาจพิจารณาให้มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการเจ็ด อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง แก่บุคลากรของคณะ โดยเน้นส่งผ่านความรู้ให้กลุ่มอาจารย์ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนา สู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ในอันที่จะนำไปปรับใช้ในชีวิตส่วนตัวและการทำงาน โดยสามารถไปปรับ ใช้ได้และถ่ายทอดให้นักศึกษาได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และสามารถพิจารณาเสริม เนื้อหาเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอนได้
2. จากการศึกษาพบว่านักศึกษาศิลปศาสตร์มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูง ที่สุด ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่แสดงถึงการทำงานเป็นทีมและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งน่าจะเป็น อุปนิสัยที่สำคัญสำหรับนักศึกษาศิลปศาสตร์ เนื่องจากเป็นสาขาความรู้ที่ต้องการสื่อสารกับคน

กลุ่มใหญ่ จากการทำงานในสาขาของการสื่อสารในแขนงต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งยังมี นักศึกษาจำนวนมากไม่น้อยได้เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยภายหลังสำเร็จการศึกษาในสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ ทำให้อุปนิสัยที่แสดงถึงการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยทาง คณะศิลปศาสตร์อาจจะพิจารณาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษาเพิ่มขึ้นโดยเป็น โครงการที่ ให้นักศึกษามีบทบาทในการร่วมแสดงความคิดเห็น ได้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบงาน และ บริหารจัดการทรัพยากร โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ เปิดโอกาสให้นักศึกษาเสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ นักศึกษามีความสนใจ และมีความเต็มใจเข้า ร่วมกิจกรรม เนื่องจากนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อโครงการกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเป็นผู้นำกลุ่ม ในหน้าที่งานที่แตกต่างกันในแต่ละ กิจกรรม เพื่อเป็นการพัฒนาระดับอุปนิสัยอย่างต่อเนื่อง

3. คณะศิลปศาสตร์ อาจพิจารณาให้มีการจัดการอบรมเกี่ยวกับทักษะในการบริหารจัดการ เวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตการเรียน การทำงาน และชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม โดยการฝึกทำตารางวางแผนการทำกิจกรรมต่างๆ ในแต่ละวัน โดยพิจารณาจากความสำคัญเป็น หลักที่สุด โดยให้นักศึกษابันทึกการทำกิจกรรมต่างๆ ของตนเองทั้งระบุกิจกรรมและ ระยะเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมนั้นๆ ในช่วงประมาณ 30 วันสุดท้ายของภาคการศึกษาและส่ง บันทึกให้กับหน่วยงานพัฒนาคุณภาพนักศึกษา เพื่อให้มีการประเมิน และให้คำปรึกษาเพิ่มเติมแก่ นักศึกษาในกลุ่มที่มีผลการประเมินในระดับต่ำ เพื่อเสริมสร้างระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญ ก่อน ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยในกลุ่มตัวอย่างต่ำ

4. คณะศิลปศาสตร์ อาจพิจารณาให้มีการจัดงานเสวนาโดยมีการเชิญบัณฑิตที่จบจาก คณะ และได้ทำงานในสายงานตรงกับสาขาวิชาที่ได้สำเร็จการศึกษามา โดยเป็นบัณฑิตในกลุ่มที่มี ผลการเรียนที่ดี และมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากการศึกษาพบว่ากลุ่มนี้จะ เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มที่มีระดับอุปนิสัยในภาพรวมในระดับที่สูงกว่า มาบรรยายให้นักศึกษาในแต่ละ ชั้นปี มีการจัดหัวข้อการบรรยายให้เหมาะสมตามความจำเป็นแยกตามชั้นปี โดยการบรรยาย พิเศษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เน้นการบรรยายทักษะในการปรับตัวและปรับทัศนคติให้เข้ากับ การศึกษาและการใช้ชีวิตในระดับมหาวิทยาลัย อาทิ ทักษะในการอยู่ร่วมกันในสังคม ทักษะใน การพัฒนาตนเองในด้านวิชาการ เพื่อพัฒนาความพร้อมในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพิ่มบัญชี ออมนใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นพื้นฐานของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการของผู้มี ประสิทธิภาพสูง นักศึกษาชั้นปีที่ 2-3 เน้นบรรยายทักษะในการบริหารจัดการเวลา การประเมิน ตนเองอย่างต่อเนื่อง และทักษะในการพัฒนาตนเองตามหลักการอุปนิสัย 7 ประการของผู้มี ประสิทธิภาพสูง และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เน้นทักษะในการปรับตัวหลังจากสำเร็จการศึกษา

ธรรมชาติของสังคมการทำงานในสาขาวิชาชีพ และความสำคัญของทั้งเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
ประสิทธิผลสูง ต่อการพัฒนาตนเองให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพต่อไป ทั้งนี้ ควรจัดให้มีผู้ที่
เชี่ยวชาญในหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มาทำการสัมภาษณ์ เพื่อการสร้าง
แนวทางในการบรรยายให้ตรงประเด็น ได้มากยิ่งขึ้น

5. นักศึกษาศิลปศาสตร์ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดและผลการเรียนสะสม
แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับของทุกกลุ่มอุปนิสัย ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนอาจจะ
พิจารณาให้นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงและนักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำมีโอกาสได้ทำงาน
ร่วมกัน เพื่อนักศึกษาทั้งสองกลุ่มจะได้แบ่งปันประสบการณ์กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาที่มีผล
การเรียนเฉลี่ยต่ำจะได้มีโอกาสเรียนรู้วิธีการทำงานหรือการเรียนรู้จากนักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ย
สูง

6. ทางคณะศิลปศาสตร์ได้มีการจัดกรรมมากมาย อาทิ

- กิจกรรมทัศนศึกษาศูนย์พัฒนาการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ (บ้านโป่ง)

ให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการรักษาความสมดุลในการดำเนินชีวิตผ่านการ
เปรียบเทียบการอนุรักษ์ธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างการเกษตรเชิงนิเวศ อันเป็นแหล่งอาหารของโลก
โดยจะสามารถสังเกตได้ว่าในปัจจุบันอาหารของโลกอยู่ในภาวะขาดแคลน เพราะมนุษย์เรามีการ
บริโภคอย่างฟุ่มเฟือย และยังมีการคาดการณ์จากหลายองค์กรว่าโลกของเราจะประสบภาวะขาด
แคลนอาหารรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ โดยมีสาเหตุมาจากความมั่งคั่ง และการขาดจิตสำนึกที่ดีในการ
บริโภค โดยนักศึกษาสามารถเรียนรู้ผ่านการเปรียบเทียบได้ว่าร่างกายและจิตใจของเราก็เป็นเสมือน
แหล่งอาหารของโลกใน นักศึกษาควรพิจารณาว่าปัจจุบันตนเองมีอุปนิสัยอย่างไร กำลังใช้ร่างกาย
และจิตใจอย่างสิ้นเปลืองหรือไม่ เช่น ทำงานพิเศษหลังเลิกเรียนทุกวัน มีเวลาพักผ่อนน้อย หรือบาง
วันไม่ได้นอนเลย เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายกับเทคโนโลยี และสิ่งฟุ่มเฟือยต่างๆ เป็นต้น การกระทำดัง
ตัวอย่างข้างต้นนี้ จะนำมาซึ่งปัญหาทางสุขภาพในอนาคต ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการขาดความสมดุล
ในการดำเนินชีวิต อย่างไรก็ตามจากผลกาศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์พบว่า
นักศึกษามีความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ดังนั้นทางคณะศิลปศาสตร์จึงควรให้มีการ
จัดกิจกรรมนี้ต่อไป

- โครงการเสริมสร้างภาวะผู้นำเยาวชนต่อต้านยาเสพติด

เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทีฟ คือ ลดขอบเขตแห่งกังวล โดย
การชี้ให้เห็นว่า การที่นักศึกษาไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ถือเป็นสิ่งที่ดีและเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็น
ตัวอย่างของเยาวชนที่มีคุณภาพ ดังนั้นจึงไม่ควรกังวลในการแสดงออกในสิ่งที่เหมาะสมและ
ถูกต้อง เช่น การต่อต้านการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดในทุกทาง เป็นต้น โดยจากการสร้างความมั่นใจใน

ครั้งนี้จะเป็นเสมือนจุดเริ่มต้นที่ดีในการกล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสม ในด้านอื่นๆ
ต่อไปในอนาคต

- โครงการศิษย์เก่าสัมพันธ์

เป็นกิจกรรมที่เหมาะสม และควรสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีความสอดคล้อง
กับผลการศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนและระดับอุปนิสัยว่ามีความสัมพันธ์กัน
ในเชิงบวก และในทุกอุปนิสัย ดังนั้นกิจกรรมการให้รุ่นพี่ที่เป็นศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จทั้งใน
การเรียน และการทำงานมาแบ่งกันประสบการณ์ และแนวความคิดอันนำไปสู่ความสำเร็จได้นั้น
ควรได้รับการสนับสนุน และจัดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักศึกษามีแนวทางในการพัฒนาอุปนิสัย
ทั้ง 7 ผ่านการเรียนรู้จากการรับฟังประสบการณ์ของรุ่นพี่

- โครงการศึกษาชุมชนและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับวิทยากรชาวบ้าน

กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำให้นักศึกษาได้พัฒนาอุปนิสัยชัยชนะในสังคม
ทั้งอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัย
ที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง เพราะจะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของวิทยากรจากอีกมุมมอง
หนึ่ง ในฐานะผู้ที่มีประสบการณ์ในชีวิตชีวิตและภูมิปัญญาแบบชาวบ้าน ซึ่งแตกต่างจากมุมมอง
ของนักศึกษาที่โดยส่วนใหญ่มีความรู้ทางวิชาการมากกว่าประสบการณ์ในการใช้ชีวิต และการ
ทำงาน

- โครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและส่งเสริมความเข้าใจความแตกต่างทาง
วัฒนธรรม

เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่พัฒนาด้านอุปนิสัยชัยชนะในสังคม เพราะต้องยอมรับ
เข้าใจ และพร้อมที่มองสิ่งต่างๆ จากมุมมองที่ต่างออกไป เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และความร่วมมือ
ในการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ ร่วมกัน ผ่านการศึกษาความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละชน
ชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์

โดยกิจกรรม และโครงการทั้งหมดในข้างต้นล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่ส่งผลดีต่อ
การก่อให้เกิด และการพัฒนาแต่ละอุปนิสัยของ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงได้เป็นอย่างดี
ดังนั้นทางคณะศิลปศาสตร์ และมหาวิทยาลัยแม่โจ้จึงควรส่งเสริมกิจกรรมเหล่านี้ เพิ่มเติมกิจกรรม
อื่นๆ เช่น กิจกรรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรจากมหาวิทยาลัยในประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้
นักศึกษาได้เรียนรู้ความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม และพร้อมที่จะลดขอบเขตแห่งความ
กังวลอย่างสร้างสรรค์กับผู้ที่แตกต่างทั้งเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมเข้า

สู่ประชาคมอาเซียนต่อไปในภายภาคหน้า และสร้างแรงจูงใจในเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้นักศึกษามี
ส่วนร่วมกับกิจกรรมต่างๆ มากยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved